

عنوان مقاله:

ارزیابی خواص الیاف پلی پروپیلن بر روی بتن خودتراکم حاوی خاکستر بادی، خاکستر پوسته ی شلتوک برنج و دوده ی سیلیسی

محل انتشار:

همایش ملی عمران و معماری با رویکردی بر توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حامد ترابی خداهشهری - دانشجوی گروه مهندسی عمران، واحد بندرانزلی، دانشگاه آزاد اسلامی، گیلان، ایران

امیرحسین عبدی نژاد نوحدانی - دانشجوی گروه مهندسی عمران، واحد بندرانزلی، دانشگاه آزاد اسلامی، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

بتن مهمترین و پرمصرف ترین مصالح ساختمانی است. تراکم بتن از مهم ترین نکات در اجرای صحیح سازه های بتنی می باشد. متراکم نمودن بتن با استفاده از روش های معمول یعنی استفاده از ویبراتورها مشکلات متعددی از جمله جداسدگی دانه ها و شن نما شدن بعضی از نقاط را به همراه دارد. در صد سال اخیر علم بتن پیشرفت زیادی داشته و ساختمان های بتنی در همه جا قد برافراشته اند. بتن خودتراکم (SCC) بتن روانی است که در آن جداسدگی اتفاق نمی افتد و به راحتی در مکان موردنظر گسترده شده و از میان آرماتورها عبور کرده و قالب را بدون هرگونه لرزاندن مکانیکی پر می نماید. در سال های اخیر، سازه های بتنی باتوجه به افزایش ارتفاع و حجم کار ساخته شده اند که نشان دهنده ی تقاضای تنوع بیشتر در بتن هایی با کارایی بالا می باشد. استفاده از پوزولان های طبیعی در راستای بهبود خواص سیمان و فرآورده های آن، کاهش هزینه های جاری، کاهش یا حذف مشکلات زیست محیطی و استفاده از مصالح بومی از جمله مواردی است که ما را به سمت استفاده از مصالح جدید سوق می دهد. توسعه ی بتن خودتراکم (SCC) بهبود شرایط کاری در کارگاه های ساختمانی و نیز کاهش سرو صدا، گردوغبار و ویبراسیون را به همراه دارد، که برای رسیدن به این اهداف بتن هایی مقاوم با دوام و روانی بالا مورد مطالعه قرار گرفتند که در این مقاله به مواد تشکیل دهنده SCC به همراه پوزولان طبیعی نیزپرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

SCC، الیاف پلی پروپیلن، VMA، مقاومت فشاری، مقاومت خمشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422633>

